

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. lapkričio 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra — Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Europos arešto orderis — Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR — 8 straipsnio 1 dalies c punktas — Sąvoka „arešto orderis“ — Savarankiška Sąjungos teisės sąvoka — Nacionalinis arešto orderis, kurį išdavė policijos įstaiga ir kurį patvirtino prokuroras tam, kad būtų vykdomas persekiojimas“

Byloje C-453/16 PPU

dėl *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo pirmosios instancijos teismas, Nyderlandai) 2016 m. rugpjūčio 16 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo tą pačią dieną, pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl Europos arešto orderio vykdymo; šis arešto orderis išduotas dėl

Halil Ibrahim Özçelik

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (pranešėja) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. spalio 5 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman, H. Stergiou ir B. Koopman,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze, M. Hellmann, J. Möller ir R. Riegel,
- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Tátrai, G. Koós ir Z. Fehér,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Troosters ir S. Grünheid,

susipažinęs su 2016 m. spalio 19 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: nyderlandų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34), iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (OL L 81, 2009, p. 24; toliau – Pagrindų sprendimas), 8 straipsnio 1 dalies c punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas Nyderlanduose vykdant Europos arešto orderį, kurį *Veszprémi Járásbíróság* (Veszprémo apygardos teismas, Vengrija) išdavė dėl Halil Ibrahim Özçelik.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pagrindų sprendimo 5, 6, 8 ir 10 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(5) Sąjungos siekis tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve reikalauja panaikinti ekstradiciją tarp valstybių narių ir pakeisti ją perdavimo sistema tarp teisminių institucijų. Be to, pradėjus taikyti naują [naują supaprastintą] nuteistų ar įtariamų asmenų perdavimo sistemą vykdant [siekiant vykdyti] baudžiamuosius nuosprendžius ar traukiant baudžiamojon atsakomybėn [baudžiamąjį persekiojimą], galima panaikinti dabartinės ekstradicijos tvarkos sudėtingumą ir jai būdingas vilkinimo tendencijas. Tradiciniai iki šiol egzistavę valstybių narių bendradarbiavimo santykiai laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje turėtų būti pakeisti teismo sprendimų baudžiamosiose bylose laisvo judėjimo sistema, taikoma ir ikiteisminiams, ir galutiniais sprendimams.

(6) Šiame pagrindų sprendime numatytas Europos arešto orderis baudžiamosios teisės srityje yra pirmoji konkreti priemonė, įgyvendinanti abipusio pripažinimo principą, kurį Europos Vadovų Taryba pavadino teismo bendradarbiavimo „kertiniu akmeniu“.

<...>

(8) Sprendimams dėl Europos arešto orderio vykdymo turi būti taikoma pakankama kontrolė, o tai reiškia, kad valstybės narės, kurioje prašomas perduoti asmuo buvo areštuotas [sulaikytas], teisminė institucija turi priimti sprendimą dėl jo (jos) perdavimo.

<...>

(10) Europos arešto orderio mechanizmas remiasi aukštu valstybių narių tarpusavio pasitikėjimu. Jo įgyvendinimą galima sustabdyti tik tuo atveju, jei viena iš valstybių narių sunkiai ir nuolat pažeidinėja Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 1 dalyje išdėstytus principus, Tarybos nustatytus pagal minėtos sutarties 7 straipsnio 1 dalį, ir dėl to atsiranda jos 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos pasekmės.“
- 4 Pagrindų sprendimo 1 straipsnyje „Europos arešto orderio apibrėžimas ir įpareigojimas jį vykdyti“ nustatyta:

„1. Europos arešto orderis yra teisminis sprendimas, kurį išduoda [priima] valstybė narė, kad kita valstybė narė areštuotų [sulaikytų] ir perduotų prašomą perduoti asmenį, siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba vykdyti laisvės atėmimo bausmę [vykdyti baudžiamąjį persekiojimą arba laisvės atėmimo bausmę], arba sprendimą dėl įkalinimo.

2. Valstybės narės vykdo Europos arešto orderį, remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi šio pagrindų sprendimo nuostatomis.

<...>“

5 Pagrindų sprendimo 3, 4 ir 4a straipsniuose pateikti Europos arešto orderio privalomo ir neprivalomo nevykdymo pagrindai. Pagrindų sprendimo 5 straipsnyje numatytos garantijos, kurias išduodančioji valstybė narė turi suteikti ypatingais atvejais.

6 Pagrindų sprendimo 6 straipsnyje „Kompetentingų teisminių institucijų nustatymas“ nurodyta:

„1. Išduodančioji teisminė institucija - tai išduodančiosios valstybės narės teisminė institucija, kuri pagal tos valstybės teisę yra kompetentinga išduoti Europos arešto orderį.

2. Vykdančioji teisminė institucija - tai vykdančiosios valstybės narės teisminė institucija, kuri pagal tos valstybės teisę yra kompetentinga vykdyti Europos arešto orderį.

3. Kiekviena valstybė narė Tarybos Generaliniam sekretoriatui praneša kompetentingą pagal jos teisę teisminę instituciją.“

7 Pagrindų sprendimo 8 straipsnyje reglamentuojamas Europos arešto orderio turinys ir forma. Pagal šio straipsnio 1 dalies c punktą:

„1. Europos arešto orderyje nurodoma ši informacija, kuri pateikiama forma, nustatyta priede:

<...>

c) vykdytino teismo sprendimo įrodymas, arešto orderis arba kitas tokį pat poveikį turintis vykdytinas teismo sprendimas, kuriam taikomi 1 ir 2 straipsniai.“

Nyderlandų teisė

8 Pagrindų sprendimas į Nyderlandų teisę perkeltas *Overleveringswet* (Įstatymas dėl perdavimo). Šio įstatymo 1 straipsnis suformuluotas taip:

„Šiame įstatyme

<...>

b) Europos arešto orderis – tai Europos Sąjungos valstybės narės teisminės institucijos raštiškas sprendimas, siekiant, kad kitos valstybės narės teisminė institucija suimtų ir perduotų tam tikrą asmenį;

<...>

i) išduodančioji teisminė institucija – tai Europos Sąjungos valstybės narės teisminė institucija, kuri pagal nacionalinę teisę turi kompetenciją išduoti Europos arešto orderį;

<...>“

9 Įstatymo dėl perdavimo 5 straipsnyje nustatyta:

„Perduodama tik kitų Europos Sąjungos valstybių narių išduodančiosioms teisminėms institucijoms, laikantis šio įstatymo ar pagal jį priimtų teisės aktų nuostatų.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 2016 m. birželio 21 d. *Veszprémi Járásbíróság* (Vesprėmo apygardos teismas) išdavė Europos arešto orderį dėl Turkijos piliečio Halil Ibrahim Özçelik, vykdydamas jo baudžiamąjį persekiojimą dėl dviejų Vengrijoje padarytų nusikaltimų, už kuriuos šioje valstybėje narėje skiriamos baudžiamosios sankcijos.
- 11 Prašymas įvykdyti šį Europos arešto orderį buvo pateiktas *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo pirmosios instancijos teismas, Nyderlandai). Šis teismas pažymi, kad Pagrindų sprendimo priede pateikto formuliario b punkte, kuriame turi būti nurodytas arešto orderis arba tokį patį poveikį turintis teisminis sprendimas, kuriuo grindžiamas Europos arešto orderis, yra pateikta nuoroda į „arešto orderį Nr. 19060/93/2014.bü, išduotą Ajka policijos departamento ir patvirtintą 2016 m. birželio 14 d. Ajka prokuroro sprendimu“.
- 12 2016 m. liepos 8 d. prašymu pateikti informacijos prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Vengrijos valdžios institucijų pasiteiravo dėl Vengrijos prokuratūros vaidmens, konkrečiai – dėl jos nepriklausomumo nuo vykdomosios valdžios, taip pat dėl prokuratūros atliekamo policijos įstaigos išduoto arešto orderio patvirtinimo reikšmės.
- 13 2016 m. liepos 14 d. Vengrijos valdžios institucijos pateikė atsakymą į šį prašymą, iš kurio, be kita ko, matyti, kad prokuratūra yra nepriklausoma nuo vykdomosios valdžios ir kad ji per visą tyrimo laikotarpį turi užtikrinti, kad policijos įstaigos laikytųsi teisės aktų, o įtariamasis galėtų naudotis savo teisėmis. Šios institucijos taip pat nurodė, kad vykdydama šią užduotį prokuratūra gali pakeisti arba panaikinti sprendimą, kurį priėmė policijos įstaiga kaip tiriančioji institucija, jei mano, kad šis sprendimas neatitinka teisės aktų ar tyrimo tikslo. Be to, šios institucijos nurodė, kad prokuroras, patvirtinęs policijos įstaigos išduotą nacionalinį arešto orderį, gali dalyvauti per atitinkamą baudžiamąją procedūrą kaip prokuratūros atstovas.
- 14 Atsižvelgiant į šią informaciją, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių dėl to, ar nacionalinį arešto orderį, išduotą policijos įstaigos, o vėliau patvirtintą prokuratūros sprendimu, galima kvalifikuoti kaip „teismo sprendimą“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punktą.
- 15 Šiomis aplinkybėmis *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo pirmosios instancijos teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar terminas „teismo sprendimas“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo <...> 8 straipsnio 1 dalies c punktą, yra Sąjungos teisės sąvoka, kuri turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai?
  2. Jei atsakymas būtų teigiamas, ką ši sąvoka reiškia?
  3. Ar prokuroro atliekamas prieš tai policijos išduoto nacionalinio arešto orderio patvirtinimas, kaip antai nagrinėjamas šioje byloje, yra toks „teismo sprendimas“?“

Dėl sprendimo priėmimo skubos tvarka

- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paprašė šį prašymą nagrinėti pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnyje numatytą prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.
- 17 Šį prašymą nacionalinis teismas grindžia, be kita ko, tuo, kad H. I. Özçelik šiuo metu yra atimta laisvė laukiant, kol jis bus faktiškai perduotas Vengrijos valdžios institucijoms.
- 18 Pirma, pažymėtina, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Pagrindų sprendimo, patenkančio į ESV sutarties trečiosios dalies V antraštinės dalies, susijusios su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, nuostatų taikymo sritį, išaiškinimo. Todėl jis gali būti nagrinėjamas pagal prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.
- 19 Antra, pagal Teisingumo Teismo praktiką reikia atsižvelgti į tai, kad šiuo metu su pagrindine byla susijusiam asmeniui yra atimta laisvė ir jo tolesnis kalinimas priklauso nuo pagrindinės bylos baigties (2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Lanigan*, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 24 punktas). Kaip paaiškino prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, suėmimas H. I. Özçelik skirtas vykdant dėl jo išduotą Europos arešto orderį.
- 20 Šiomis aplinkybėmis atsižvelgusi į teisėjos pranešėjos siūlymą ir susipažinusi su generalinio advokato nuomone Teisingumo Teismo ketvirtoji kolegija 2016 m. rugpjūčio 31 d. nusprendė tenkinti nacionalinio teismo prašymą nagrinėti šią bylą pagal sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.

Dėl prejudicinių klausimų

- 21 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad prokuratūros atliekamas prieš tai policijos įstaigos siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą išduoto nacionalinio arešto orderio patvirtinimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra „teismo sprendimas“, kaip tai suprantama pagal tą nuostatą.
- 22 Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punkte numatyta, kad Europos arešto orderyje turi būti informacija, susijusi su „vykdytino teismo sprendimo įrodymu, arešto orderiu arba kitu tokį pat poveikį turinčiu vykdytinu teismo sprendimu, kuriam taikomi [Pagrindų sprendimo] 1 ir 2 straipsniai“. Ši informacija turi būti paminėta Pagrindų sprendimo priede pateikto formuliario b punkte „Sprendimas, kuriuo remiantis išduotas arešto orderis“, kurio 1 papunktyje reikia nurodyti „arešto orderį arba jam prilygstančio poveikio teismo sprendimą“.
- 23 Svarbu priminti, kad Pagrindų sprendime sukurta Europos arešto orderio sistema grindžiama tarpusavio pripažinimo principu, kuris grindžiamas valstybių narių tarpusavio pasitikėjimu, kad jų atitinkamos nacionalinės teisės sistemos gali suteikti lygiavertę ir veiksmingą pagrindinių teisių, pripažįstamų Sąjungos lygiu, visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, apsaugą (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Aranyosi ir Căldăraru*, C-404/15 ir C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 75–77 punktus).
- 24 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad ir valstybių narių tarpusavio pasitikėjimo principui, ir tarpusavio pripažinimo principui Sąjungos teisėje tenka esminė svarba, nes jie leidžia sukurti ir išlaikyti erdvę be vidaus sienų. Kalbant konkrečiau, tarpusavio pasitikėjimo principas, be kita ko, reikalauja, kad, kiek tai susiję su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, kiekviena valstybė manytų, jog, išskyrus atvejus, kai yra išimtinių aplinkybių, visos kitos valstybės narės paiso Sąjungos teisės ir ypač šioje teisėje įtvirtintų pagrindinių teisių (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 18 d. Nuomonės 2/13, EU:C:2014:2454, 191 punktą).

- 25 Pagrindų sprendimo reglamentuojamoje srityje tarpusavio pripažinimo principas, kuris, kaip pirmiausia matyti iš Pagrindų sprendimo 6 konstatuojamosios dalies, yra teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose „kertinis akmuo“, įtvirtintas Pagrindų sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią valstybės narės iš principo privalo vykdyti Europos arešto orderį (2016 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Aranyosi ir Căldăraru*, C-404/15 ir C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 79 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 26 Vadinas, vykdančioji teisminė institucija gali atsisakyti vykdyti tokį orderį tik išsamiai išvardytais privalomojo nevykdymo atvejais, numatytais Pagrindų sprendimo 3 straipsnyje, arba neprivalomojo nevykdymo atvejais, numatytais Pagrindų sprendimo 4 ir 4a straipsniuose. Be to, Europos arešto orderio vykdymas gali būti susietas tik su viena iš Pagrindų sprendimo 5 straipsnyje išsamiai išvardytų sąlygų (2016 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Aranyosi ir Căldăraru*, C-404/15 ir C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 80 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 27 Taigi Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punkte vartojama sąvoka „arešto orderis“ susijusi tik su nacionaliniu arešto orderiu, kuris turi būti suprantamas kaip atskiras nuo Europos arešto orderio teismo sprendimas (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 1 d. Sprendimo *Bob-Dogi*, C-241/15, EU:C:2016:385, 46 ir 58 punktus).
- 28 Šiuo atveju pagrindinėje byloje nagrinėjamą Europos arešto orderį išdavė *Veszprémi Járásbíróság* (Vesprėmo apygardos teismas) ir jame pateikta nuoroda į nacionalinį arešto orderį, išduotą Vengrijos policijos įstaigos ir patvirtintą prokuratūros.
- 29 Tokiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad sprendimas, kuriuo prokuratūra patvirtino atitamos policijos įstaigos išduotą nacionalinį arešto orderį, yra pagrindinėje byloje nagrinėjamo Europos arešto orderio pagrindas.
- 30 Šiuo aspektu iš informacijos, kurią Teisingumo Teismui pateikė Vengrijos vyriausybė, matyti, kad prokuratūros atliktas šios policijos įstaigos išduoto arešto orderio patvirtinimas yra teisinis aktas, kuriuo prokuratūra atlieka šio arešto orderio kontrolę ir jį patvirtina. Po to, kai prokuratūra atlieka tokį patvirtinimą, nurodytą Europos arešto orderio 1 dalyje, ji laikoma atsakinga už nacionalinio arešto orderio išdavimą. Vadinas, atsižvelgiant į Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punktą, neturi reikšmės tai, kad ši nacionalinė arešto orderį išdavė policijos įstaiga, nes tai, kad jį patvirtino prokuratūra, leidžia, kaip savo išvados 35 punkte nurodo generalinis advokatas, prokuratūrą prilyginti šio arešto orderio rengėjui.
- 31 Taigi kyla klausimas, ar prokuratūros sprendimą apima sąvoka „teismo sprendimas“, kaip ji suprantama pagal Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punktą.
- 32 Šiuo aspektu Teisingumo Teismas šios dienos Sprendimo *Poltorak* (C-452/16 PPU) 33 ir 38 punktuose nusprendė, kad, kiek tai susiję su Pagrindų sprendimu, visų pirma jo 6 straipsnio 1 dalimi, sąvoka „teisminė institucija“ turi būti suprantama kaip apimanti institucijas, dalyvaujančias vykdančias valstybių narių baudžiamąjį teisingumą, tačiau neapimančias policijos įstaigų.
- 33 Dėl būtinybės užtikrinti nuoseklų įvairių Pagrindų sprendimo nuostatų aiškinimą atrodo, kad tokį aiškinimą iš principo galima taikyti ir jo 8 straipsnio 1 dalies c punktui. Todėl šią nuostatą reikia aiškinti taip, kad sąvoka „teismo sprendimas“ apima sprendimus, kuriuos priėmė institucijos, dalyvaujančios vykdančias valstybių narių baudžiamąjį teisingumą, tačiau neapima policijos įstaigų priimtų sprendimų.
- 34 Atsižvelgiant į šią išvadą reikia pažymėti: kadangi prokuratūra yra institucija, dalyvaujanti vykdančias valstybės narės baudžiamąjį teisingumą (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 29 d. Sprendimo *Kossowski*, C-486/14, ES:2016:483, 39 punktą), tokios institucijos sprendimą reikia laikyti „teismo sprendimu“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punktą.

- 35 Galiausiai šis aiškinimas taip pat taikytinas atsižvelgiant ir į Pagrindų sprendimo tikslus. Juo nustačius naują, paprastesnę ir veiksmingesnę nuteistų ar įtariamų pažeidus baudžiamąjį įstatymą asmenų perdavimo sistemą, siekiama palengvinti ir paspartinti teismų bendradarbiavimą ir taip norima prisidėti prie Sąjungos siekio tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve remiantis tarp valstybių narių turinčiu egzistuoti aukštu tarpusavio pasitikėjimu (2016 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Aranyosi ir Căldăraru*, C-404/15 ir C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 76 punktą ir nurodyta teismo praktika).
- 36 Šiuo aspektu iš informacijos, kurią Teisingumo Teismui pateikė Vengrijos vyriausybė, matyti, kad prokuratūros atliktas nacionalinio arešto orderio patvirtinimas vykdančiajai teisminei institucijai garantuoja, kad Europos arešto orderis pagrįstas sprendimu, kuriam buvo taikoma teisminė kontrolė. Todėl toks patvirtinimas pateisina aukštą valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą, minėtą pirmesniame šio sprendimo punkte.
- 37 Tuo remiantis darytina išvada, kad prokuratūros sprendimą, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, apima sąvoka „teismo sprendimas“, kaip ji suprantama pagal Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punktą.
- 38 Taigi, atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad prokuratūros atliekamas prieš tai policijos įstaigos siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą išduoto nacionalinio arešto orderio patvirtinimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra „teismo sprendimas“, kaip tai suprantama pagal tą nuostatą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 8 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad prokuratūros atliekamas prieš tai policijos įstaigos siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą išduoto nacionalinio arešto orderio patvirtinimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra „teismo sprendimas“, kaip tai suprantama pagal tą nuostatą.

Parašai.